

عنوان مقاله:

نقش مسئولیت پذیری اجتماعی شرکت در رابطه حسابرس و صاحبکار

محل انتشار:

هجدهمین همایش ملی حسابداری ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا حصارزاده - دانشیار گروه حسابداری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

میلاذ درویشی - کارشناس ارشد حسابداری مدیریت، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: امروزه سرمایه گذاران علاوه بر معیارهای مالی، عملکرد شرکتها در حوزه فعالیتهای اجتماعی را نیز مد نظر قرار می دهند. از این رو، پژوهشهای گسترده ای به بررسی پیامدهای بالقوه مسئولیت پذیری اجتماعی شرکتها پرداخته اند. هدف این پژوهش، بررسی تأثیر مسئولیت پذیری اجتماعی شرکتها بر رابطه بین حسابرس و صاحبکار می باشد. چرا که به لحاظ نظری، کم توجهی به مسئولیت پذیری اجتماعی، میتواند عامل با اهمیتی در افزایش ریسک حسابرسی تلقی گردد. روش شناسی: برای بررسی تجربی فرضیه های پژوهش، داده های 101 شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی سالهای 1392 تا 1396 با الگوی رگرسیون مبتنی بر داده های پانل مورد آزمون قرار می گیرد. یافته ها: نتایج آماری آزمون فرضیه های پژوهش نشان میدهد که رابطه مثبت و معنی داری بین مسئولیت پذیری اجتماعی و دوره تصدی حسابرس وجود دارد. بنابراین شواهد این پژوهش، در مجموع نشان می دهد که رابطه بین حسابرس و صاحبکار درشرکتهای دارای مسئولیت پذیری اجتماعی بیشتر، دوام بیشتری دارد. دانش افزایی: یافته های پژوهش، ادبیات پژوهش را در خصوص تأثیر فعالیتهای مسئولیت اجتماعی شرکت بر رابطه حسابرس و صاحبکار گسترش داده و به شناسایی یک عامل موثر دیگر بر طول مدت تصدی حسابرس در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران کمک میکند.

کلمات کلیدی:

مسئولیت پذیری اجتماعی، دوره تصدی حسابرس، ریسک حسابرسی، تغییر حسابرس، چرخش اختیاری حسابرس.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1137155>

